

Fuga

Kompozycja zbudowana z dwóch lub więcej głosów, w której melodia nazywana tematem grana jest najpierw przez jeden głos, a potem powtarzana i modyfikowana przez inne głosy

Określenie *fuga*, oznaczające po włosku „ucieczkę”, nawiązuje do wrażenia, że w toku utworu temat ciągle „ucieka”, przenosząc się z głosu do głosu. Fuga jest najważniejszą i jedną z najbardziej kunsztownych form muzyki [polifonicznej](#), która osiągnęła szczytowy rozwój w twórczości [Jana Sebastiana Bacha](#). Obok fugi jednotematowej (prostej), istnieją również fugi podwójne, potrójne i poczwórne, gdzie sosowane są równocześnie dwa, trzy lub cztery tematy. Fuga może być samodzielną formą muzyczną, ale może również łączyć się np. z [preludium](#), toccatą lub być częścią większych form muzycznych: [sonaty](#), [wariacji](#).

Przykładem jest fuga prosta ze ["Sztuki fugi"](#) ("Die Kunst der Fuge", BWV 1080) Jana Sebastiana Bacha. Innym przykładem fugi, choć takiej nazwy nie nosi, może być [Muzyka na instrumenty strunowe, perkusję i czeleste, cz. 1 Andante tranquillo](#) Béli Bartóka. Fugi tworzyli również [Robert Schumann](#) i [Dymitr Szostakowicz](#)